P00271

CONVENŢIA INTERNAŢIONALĂ
privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime

Londra, 23 martie 2001

TRADUCERE OFICIALĂ

CONFERINŢA INTERNAŢIONALĂ PRIVIND RĂSPUNDEREA ŞI DESPĂGUBIREA PENTRU PREJUDICII PROVOCATE DE POLUAREA CU HIDROCARBURI DE CONSUM DE LA NAVELE MARITIME, 2001

LEG/CONF. 12/19
27 martie 2001
Original: ENGLEZĂ

Item agendă 8

ADOPTAREA DOCUMENTULUI FINAL ŞI A INSTRUMENTELOR, RECOMANDĂRILOR ŞI REZOLUŢIILOR CE REZULTĂ DIN LUCRĂRILE CONFERINŢEI

CONVENŢIA INTERNAŢIONALĂ PRIVIND RĂSPUNDEREA CIVILĂ PENTRU PREJUDICII PROVOCATE DE POLUAREA CU HIDROCARBURI DE CONSUM DE LA NAVELE MARITIME, 2001

Text aprobat de Conferinţă

Statele părţi la prezenta Convenţie,

REAMINTIND Art. 194 din Convenţia Naţiunilor Unite din 1982 asupra dreptului mării, care prevede ca statele să ia toate măsurile necesare pentru prevenirea, reducerea şi ţinerea sub control a poluării mediului marin,

REAMINTIND, DE ASEMENEA, Art. 235 din Convenţia menţionată anterior, care prevede că, în vederea asigurării unor despăgubiri prompte şi adecvate pentru toate prejudiciile cauzate de poluarea mediului marin, statele să coopereze pentru dezvoltarea normelor relevante de drept internaţional,

LUÂND ACT de succesul Convenţiei internaţionale privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992, şi al Convenţiei internaţionale privind înfiinţarea unui fond internaţional pentru acordarea de despăgubiri pentru prejudicii cauzate de poluarea cu hidrocarburi, 1992, pentru a asigura despăgubirea persoanelor care au suferit prejudicii de pe urma poluării cauzate de scurgeri sau evacuări de hidrocarburi transportate în vrac pe mare, la bordul navelor,

LUÂND ACT, DE ASEMENEA, de adoptarea Convenţiei internaţionale privind răspunderea şi acordarea de despăgubiri pentru prejudicii legate de transportul pe mare al substanţelor nocive şi potenţial periculoase, 1996, în scopul acordării unor despăgubiri adecvate, prompte şi eficiente pentru prejudiciile cauzate prin incidente legate de transportul pe mare al substanţelor nocive şi potenţial periculoase,

MINISTERUL INFRASTRUCTURII ŞI DEZVOLTĂRII REGIONALE
SECRETARIAT

RECUNOSCÂND importanţa stabilirii unei răspunderi stricte pentru toate formele de poluare cu hidrocarburi, corelată cu limitarea corespunzătoare gradului de răspundere,

CONSIDERÂND că sunt necesare măsuri complementare care să asigure plata despăgubirilor adecvate, prompte şi eficiente pentru prejudicii de pe urma poluării cauzate de scurgeri sau evacuări ale hidrocarburilor de consum de la navele maritime,

DORIND adoptarea unor norme şi proceduri internaţionale uniforme în vederea determinării problemelor în materie de răspundere şi în vederea asigurării unor despăgubiri adecvate în astfel de cazuri,

AU CONVENIT după cum urmează:

Articolul 1

Definiţii

În sensul prezentei Convenţii:

1. „navă" înseamnă orice navă maritimă şi orice ambarcaţiune maritimă, de orice tip;

2. „persoană" înseamnă orice persoană fizică sau orice persoană juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv un stat sau oricare dintre subdiviziunile sale administrative;

3. „armator" înseamnă proprietarul, inclusiv proprietarul înregistrat, navlositorul de navă nudă, managerul şi operatorul navei;

4. „proprietar înregistrat" înseamnă persoana sau persoanele în numele căreia sau cărora este înmatriculată nava sau, în absenţa înmatriculării, persoana sau persoanele în a cărei sau în a căror proprietate este nava. Cu toate acestea, în cazul unei nave aparţinând unui stat şi exploatate de către o societate care este înregistrată în statul respectiv ca operator al navei, termenul „proprietar înregistrat" trebuie să însemne această societate;

5. „hidrocarburi de consum" înseamnă orice hidrocarburi minerale, inclusiv ulei lubrifiant, utilizate sau destinate utilizării pentru operarea sau propulsia navei, precum şi orice reziduuri ale unor astfel de hidrocarburi;

6. „Convenţia privind răspunderea civilă" înseamnă Convenţia internaţională privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992, astfel cum a fost modificată;

7. „măsuri preventive" înseamnă orice măsuri rezonabile adoptate de orice persoană, după ce s-a produs un incident, pentru prevenirea sau reducerea la minimum a prejudiciului provocat de poluare;

8. „incident" înseamnă orice fapt sau o succesiune de fapte având aceeaşi origine, care cauzează un prejudiciu provocat de poluare sau generează o ameninţare gravă şi iminentă de producere a unui astfel de prejudiciu;

9. „prejudiciu provocat de poluare" înseamnă:

SECRETARIAT

(a) pierderea sau prejudiciul produs în exteriorul navei prin contaminare cauzată de scurgerea sau evacuarea de hidrocarburi de consum de la navă, oriunde s-ar produce o astfel de scurgere sau evacuare, cu condiţia ca despăgubirile pentru deteriorarea mediului, altele decât despăgubirile pentru pierderea de profit cauzate de o astfel de deteriorare, să fie limitate la nivelul costurilor măsurilor rezonabile de readucere la starea iniţială, care au fost întreprinse efectiv sau care vor fi întreprinse; şi

(b) costurile măsurilor preventive şi alte pierderi sau prejudicii cauzate de aceste măsuri;

10. „statul de înmatriculare a navei" înseamnă, pentru o navă înmatriculată, statul în care este înmatriculată nava şi, pentru o navă neînmatriculată, statul al cărui pavilion nava are dreptul să îl arboreze;

11. „tonaj brut" înseamnă tonajul brut calculat în conformitate cu regulile de măsurare a tonajului conţinute în Anexa nr. 1 la Convenţia internaţională asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969;

12. „Organizaţia" înseamnă Organizaţia Maritimă Internaţională;

13. „Secretarul general" înseamnă secretarul general al Organizaţiei.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezenta Convenţie se aplică în mod exclusiv:

a) prejudiciilor provocate de poluare survenite:

(i) pe teritoriul, inclusiv marea teritorială, al unui stat parte; şi

(ii) în zona economică exclusivă a unui stat parte, delimitată în conformitate cu legislaţia internaţională, sau, dacă un stat parte nu a delimitat o astfel de zonă, într-o zonă situată dincolo de marea teritorială a statului în cauză şi care este adiacentă acesteia, determinată de acel stat în conformitate cu legislaţia internaţională şi care nu depăşeşte 200 mile marine de la liniile de bază de la care se măsoară lăţimea mării sale teritoriale;

b) măsurilor preventive, indiferent de locul în care sunt luate, în scopul prevenirii sau reducerii la minimum a acestor prejudicii.

Articolul 3

Răspunderea armatorului

1. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. 3 şi 4, din momentul unui incident, armatorul este răspunzător pentru orice prejudiciu provocat de poluare cauzat de oricare dintre hidrocarburile de consum de la bord sau care provin de la navă, cu condiţia ca, în cazul în care un incident reprezintă o succesiune de fapte care au aceeaşi origine, răspunderea să îi revină armatorului din momentul producerii primului fapt dintre acestea.

SECRETARIAT

2. În cazul în care sunt mai multe persoane răspunzătoare în conformitate cu prevederile alin. 1, răspunderea acestora este individuală şi solidară.

3. Armatorului nu îi revine nicio răspundere pentru prejudiciile provocate de poluare, dacă acesta dovedeşte că:

(a) prejudiciul a fost cauzat de un act de război, ostilităţi, război civil, insurecţie sau de un fenomen natural cu caracter excepţional, inevitabil şi cu caracter irezistibil; sau
(b) prejudiciul s-a produs în totalitate ca urmare a faptului că un terţ, în mod deliberat, a acţionat sau a omis să acţioneze cu intenţia de a cauza un prejudiciu; sau
(c) prejudiciul s-a produs în totalitate ca urmare a neglijenţei sau a unei alte acţiuni prejudiciabile a unui guvern ori a unei alte autorităţi responsabile cu întreţinerea sistemului de semnalizare luminoasă sau a altor mijloace auxiliare de navigaţie, în exerciţiul funcţiei respective.

4. Armatorul poate fi exonerat total sau parţial de răspundere faţă de persoana prejudiciată, dacă dovedeşte că prejudiciul provocat de poluare a fost cauzat, total sau parţial, de persoana prejudiciată care, în mod deliberat, a acţionat sau a omis să acţioneze cu intenţia de a cauza un prejudiciu sau de neglijenţa respectivei persoane.

5. Nicio plângere de despăgubire pentru prejudicii provocate de poluare nu se formulează împotriva armatorului decât în conformitate cu prezenta Convenţie.

6. Nicio dispoziţie a prezentei Convenţii nu aduce atingere dreptului de recurs al armatorului, drept care există independent de prezenta Convenţie.

Articolul 4

Excluderi

1. Prezenta Convenţie nu se aplică prejudiciilor provocate de poluare, astfel cum sunt definite în Convenţia privind răspunderea civilă, chiar dacă se acordă sau nu despăgubiri pentru aceste prejudicii, potrivit Convenţiei respective.

2. Cu excepţia cazului prevăzut la alin. 3, dispoziţiile prezentei Convenţii nu se aplică navelor de război, navelor de război auxiliare sau oricăror altor nave care sunt în proprietatea unui stat sau sunt exploatate de acesta şi utilizate în momentul respectiv exclusiv în servicii guvernamentale necomerciale.

3. Un stat parte poate decide să aplice prezenta Convenţie pentru navele sale de război sau pentru alte nave descrise la alin. 2, caz în care notifică această decizie Secretarului general, specificând termenii şi condiţiile de aplicare.

4. În ceea ce priveşte navele aflate în proprietatea unui stat parte şi utilizate în scop comercial, fiecare stat este pasibil de a fi chemat în judecată în cadrul jurisdicţiilor prevăzute la Art. 9 şi renunţă la toate mijloacele de apărare de care s-ar putea prevala în calitatea sa de stat suveran.

SECRETARIAT

Articolul 5

Incidente care implică două sau mai multe nave

Atunci când are loc un incident care implică două sau mai multe nave şi din care rezultă un prejudiciu provocat de poluare, armatorii tuturor navelor implicate, cu excepţia cazului în care sunt exoneraţi în temeiul Art. 3, răspund individual şi solidar pentru întregul prejudiciu care nu este separabil în mod rezonabil.

Articolul 6

Limitarea răspunderii

Nicio dispoziţie din prezenta Convenţie nu afectează dreptul armatorilor şi al persoanei sau al persoanelor care furnizează asigurarea sau orice altă garanţie financiară la limitarea răspunderii potrivit oricărui regim naţional sau internaţional aplicabil, ca, de exemplu, Convenţia privind limitarea răspunderii pentru creanţe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată.

Articolul 7

Asigurarea obligatorie sau garanţia financiară

1. Proprietarul înregistrat al unei nave având un tonaj brut mai mare de 1 000, înmatriculată într-un stat parte, este obligat să aibă o asigurare sau o altă garanţie financiară, cum ar fi o garanţie a unei bănci sau a unei instituţii financiare similare, pentru acoperirea răspunderii sale pentru prejudiciul provocat de poluare, pentru o sumă egală cu limitele de răspundere stabilite în conformitate cu regimul naţional sau internaţional aplicabil, care însă, în niciun caz, nu va depăşi o sumă calculată în conformitate cu Convenţia privind limitarea răspunderii pentru creanţe maritime, 1976, astfel cum a fost modificată.

2. După ce autoritatea competentă a unui stat parte s-a asigurat de îndeplinirea cerinţelor prevăzute la alin. 1, fiecărei nave se emite un certificat atestând că o asigurare sau o altă garanţie financiară este în vigoare în conformitate cu dispoziţiile prezentei Convenţii. În cazul unei nave înmatriculate într-un stat parte, un astfel de certificat se emite sau se vizează de autoritatea competentă a statului de înmatriculare a navei. În cazul unei nave neînmatriculate într-un stat parte, certificatul poate fi emis sau vizat de autoritatea competentă a oricărui stat parte. Acest certificat respectă modelul prevăzut în anexa la prezenta Convenţie şi cuprinde următoarele informaţii:

(a) numele navei, numărul sau literele distinctive şi portul de înmatriculare;
(b) numele şi sediul principal ale proprietarului înregistrat;
(c) numărul de identificare OMI al navei;
(d) tipul şi durata garanţiei;
(e) numele şi sediul principal ale asigurătorului sau ale oricărei alte persoane care furnizează garanţia şi, după caz, sediul unde s-a încheiat asigurarea sau garanţia;

MINISTERUL INFRASTRUCTURII ŞI DEZVOLTĂRII REGIONALE AL REPUBLICII MOLDOVA
SECRETARIAT

(f) perioada de valabilitate a certificatului, care nu depăşeşte perioada de valabilitate a asigurării sau a oricărei alte garanţii.

3. (a) Un stat parte poate autoriza fie o instituţie, fie o organizaţie recunoscută de către acesta pentru a emite certificatul prevăzut la alin. 2. O astfel de instituţie sau de organizaţie informează statul respectiv cu privire la emiterea fiecărui certificat. În toate cazurile, statul parte garantează în totalitate caracterul complet şi exact al certificatului astfel emis şi se obligă să ia măsurile necesare pentru a-şi îndeplini această obligaţie.

(b) Un stat parte notifică Secretarului general despre următoarele:

(i) responsabilităţile şi condiţiile specifice ale competenţei delegate unei instituţii sau unei organizaţii recunoscute de către acesta;
(ii) retragerea unei astfel de competenţe; şi
(iii) data de intrare în vigoare a unei astfel de competenţe sau a retragerii ei.

O competenţă delegată nu intră în vigoare mai devreme de 3 luni de la data la care s-a depus notificarea în acest sens la Secretarul general.

(c) Instituţia sau organizaţia autorizată să emită certificate în conformitate cu prezentul alineat este autorizată cel puţin să retragă aceste certificate, e dacă condiţiile în care au fost eliberate se modifică. În toate cazurile, instituţia sau organizaţia raportează o astfel de retragere statului în numele căruia a fost emis certificatul.

4. Certificatul se întocmeşte în limba sau în limbile oficiale ale statului emitent. Dacă limba utilizată nu este engleza, franceza sau spaniola, textul va include o traducere în una dintre aceste limbi şi, în cazul în care statul decide astfel, limba oficială a statului poate fi omisă.

5. Certificatul este păstrat la bordul navei, iar o copie a acestuia se depune la autorităţile care păstrează registrul de înmatriculare a navei sau, dacă nava nu este înmatriculată într-un stat parte, la autorităţile care au emis ori au vizat certificatul.

6. Asigurarea sau altă garanţie financiară nu îndeplineşte cerinţele prezentului articol dacă poate înceta să aibă efect din alte cauze decât expirarea perioadei de valabilitate a asigurării sau garanţiei specificate în certificat conform alin. 2, înainte de expirarea celor 3 luni de la data preavizului de încetare dat autorităţilor menţionate la alin. 5, cu excepţia cazului în care certificatul a fost predat acestor autorităţi sau a cazului în care s-a emis un nou certificat în perioada menţionată anterior. Dispoziţiile anterioare se aplică şi în cazul oricărei modificări ce are ca efect, în ceea ce priveşte asigurarea sau garanţia, nerespectarea dispoziţiilor prezentului articol.

7. Statul de înmatriculare a navei stabileşte, sub rezerva dispoziţiilor prezentului articol, condiţiile de emitere şi de valabilitate a certificatului.

8. Nicio dispoziţie a prezentei Convenţii nu împiedică în niciun mod un stat parte să ţină cont de informaţiile obţinute de la alte state sau de la Organizaţie ori de la alte organizaţii internaţionale, cu

MINISTERUL INFRASTRUCTURII ŞI DEZVOLTĂRII REGIONALE AL REPUBLICII MOLDOVA
SECRETARIAT

privire la situaţia financiară a asigurătorilor sau a furnizorilor de garanţii financiare, în sensul prezentei Convenţii. În astfel de cazuri, statul parte care ţine cont de astfel de informaţii nu este exonerat de răspunderea sa în calitate de stat emitent al certificatului prevăzut la alin. 2.

9. Certificatele emise sau vizate sub autoritatea unui stat parte sunt acceptate de către celelalte state părţi în scopul prezentei Convenţii şi sunt considerate de către acestea ca având aceeaşi valoare ca şi certificatele emise sau vizate de ele, chiar dacă au fost emise sau vizate pentru o navă care nu este înmatriculată într-un stat parte. Un stat parte poate solicita în orice moment consultarea cu statul care a emis sau a vizat certificatul, în eventualitatea în care estimează că asigurătorul sau garantul specificat în certificatul de asigurare nu este capabil, din punctul de vedere financiar, să îndeplinească obligaţiile impuse prin prezenta Convenţie.

10. Orice cerere de despăgubire pentru un prejudiciu provocat de poluare poate fi formulată direct împotriva asigurătorului sau a oricărei alte persoane care furnizează garanţia financiară care acoperă răspunderea proprietarului înregistrat pentru prejudiciul provocat de poluare. Într-un astfel de caz, pârâtul poate invoca drept mijloace de apărare (exceptând falimentul sau lichidarea armatorului) mijloacele pe care armatorul ar fi avut dreptul să le invoce, inclusiv limitarea prevăzută la Art. 6. În plus, chiar dacă armatorul nu are dreptul la limitarea răspunderii în conformitate cu Art. 6, pârâtul poate limita răspunderea sa la o sumă egală cu valoarea asigurării sau a altei garanţii financiare pe care este obligat să o încheie în conformitate cu alin. 1. Suplimentar, pârâtul poate invoca în apărarea sa faptul că prejudiciul provocat de poluare a rezultat din conduita necorespunzătoare intenţionată a armatorului, dar pârâtul nu va invoca niciun alt mijloc de apărare pe care l-ar fi putut invoca într-o acţiune intentată de armator împotriva lui. În orice caz, pârâtul are dreptul să ceară ca şi armatorul să fie introdus în cauză în calitate de pârât.

11. Un stat parte nu va permite niciodată unei nave care arborează pavilionul său şi căreia i se aplică prevederile prezentului articol să fie operată, dacă acesteia nu i s-a emis un certificat în conformitate cu prevederile alin. 2 sau 14.

12. Sub rezerva dispoziţiilor prezentului articol, fiecare stat parte se asigură că, în conformitate cu legislaţia sa naţională, asigurarea sau altă garanţie care îndeplineşte cerinţele prevăzute la alin. 1 este în vigoare pentru orice navă cu un tonaj brut mai mare de 1 000, oriunde ar fi aceasta înmatriculată, care intră într-un port sau care iese dintr-un port de pe teritoriul său sau care soseşte ori pleacă de la o unitate din larg situată în marea sa teritorială.

13. Fără a aduce atingere dispoziţiilor alin. 5, un stat parte poate notifica Secretarului general faptul că, în sensul alin. 12, navele nu au obligaţia de a avea la bord sau de a prezenta certificatul prevăzut la alin. 2 la intrarea ori la ieşirea din porturi sau la sosirea ori la plecarea de la unităţile din larg situate pe teritoriul său, cu condiţia ca statul parte care emite certificatul prevăzut la alin. 2 să fi notificat Secretarului general faptul că păstrează înregistrări în format electronic, accesibile tuturor statelor părţi, care atestă existenţa certificatului şi care permit statelor părţi să-şi îndeplinească obligaţiile lor în conformitate cu prevederile alin. 12.

SECRETARIAT

14. Dacă o asigurare sau o altă garanţie financiară nu este menţinută pentru o navă aflată în proprietatea unui stat parte, prevederile prezentului articol referitoare la aceasta nu se aplică pentru o astfel de navă, dar nava trebuie să posede un certificat emis de autoritatea competentă a statului de înmatriculare a navei, în care să se declare că nava se află în proprietatea acelui stat şi că răspunderea navei este acoperită în limitele prevăzute, în conformitate cu prevederile alin. 1. Un astfel de certificat respectă, cât mai fidel posibil, modelul prevăzut la alin. 2.

15. Un stat parte poate declara, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta Convenţie sau oricând după aceea, că acest articol nu se aplică navelor care operează exclusiv în zona acelui stat la care se face referire în Art. 2 lit. a) pct. (i).

Articolul 8

Termene de prescripţie

Drepturile la despăgubire prevăzute de prezenta Convenţie se sting în lipsa unei acţiuni în justiţie, intentată în termen de 3 ani de la data la care a survenit prejudiciul. Totuşi, nu poate fi intentată nicio acţiune în justiţie după un termen de 6 ani de la data la care s-a produs incidentul care a cauzat prejudiciul. În cazul în care incidentul constă într-o succesiune de fapte, termenul de 6 ani curge de la data producerii primului fapt dintre acestea.

Articolul 9

Jurisdicţie

1. În cazul în care un incident a produs un prejudiciu provocat de poluare pe teritoriul, inclusiv marea teritorială, sau în zona prevăzută la Art. 2 lit. a) pct. (ii) a unui stat parte sau a mai multor state părţi sau în cazul în care au fost luate măsuri preventive pentru prevenirea sau reducerea la minimum a oricărui prejudiciu provocat de poluare pe acest teritoriu, inclusiv marea teritorială, sau într-o astfel de zonă, acţiunile pentru despăgubire îndreptate împotriva armatorului, asigurătorului sau unei alte persoane care furnizează garanţia financiară pentru răspunderea armatorului pot fi intentate numai în faţa instanţelor de judecată ale oricăruia dintre aceste state părţi.

2. Fiecărui pârât i se dă un preaviz rezonabil pentru orice acţiune intentată în temeiul alin. 1.

3. Fiecare stat parte se asigură că instanţele sale de judecată au competenţa să judece astfel de acţiuni de despăgubire în conformitate cu prevederile prezentei Convenţii.

Articolul 10

Recunoaştere şi executare

1. Orice hotărâre judecătorească pronunţată de o instanţă de judecată, competentă în conformitate cu prevederile Art. 9, care este executorie în statul de origine, care nu mai poate face obiectul unui recurs ordinar, este recunoscută în orice stat parte, cu excepţia următoarelor cazuri:

(a) dacă hotărârea judecătorească a fost obţinută în mod fraudulos; sau

SECRETARIAT

(b) dacă pârâtul nu a fost înştiinţat într-un termen rezonabil şi nu i s-a acordat o şansă echitabilă de a-şi prezenta apărarea.

2. O hotărâre judecătorească recunoscută în conformitate cu alin. 1 este executorie în fiecare stat parte de îndată ce au fost îndeplinite formalităţile cerute în acel stat. Prin aceste formalităţi nu se permite o revizuire pe fond a cazului.

Articolul 11

Clauză de înlocuire

Prezenta Convenţie înlocuieşte orice convenţie în vigoare sau deschisă pentru semnare, ratificare sau aderare la data la care prezenta Convenţie este deschisă pentru semnare, însă numai în măsura în care o astfel de convenţie ar fi în conflict cu ea. Totuşi, prezentul articol nu afectează obligaţiile decurgând dintr-o astfel de convenţie, pe care statele părţi le pot avea faţă de statele care nu sunt părţi la prezenta Convenţie.

Articolul 12

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare şi aderare

1. Prezenta Convenţie este deschisă pentru semnare, la sediul Organizaţiei, de la 1 octombrie 2001 până la 30 septembrie 2002, iar apoi rămâne deschisă pentru aderare.

2. Statele îşi pot exprima acordul de a fi angajate prin prezenta Convenţie prin:

(a) semnare fără rezerve în ceea ce priveşte ratificarea, acceptarea sau aprobarea;
(b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau
(c) aderare.

3. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se efectuează prin depunerea unui instrument cu un astfel de efect la Secretarul general.

4. Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus după intrarea în vigoare a unui amendament la prezenta Convenţie care priveşte toate statele părţi existente sau după îndeplinirea tuturor măsurilor cerute pentru intrarea în vigoare a modificării în raport cu acele state părţi, se consideră că se aplică la convenţia modificată astfel prin amendament.

Articolul 13

State cu mai mult de un sistem juridic

1. Dacă un stat are două sau mai multe unităţi teritoriale în care se aplică sisteme juridice diferite cu privire la chestiunile tratate de prezenta Convenţie, acesta poate declara, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, că prezenta Convenţie se aplică tuturor unităţilor sale

SECRETARIAT

teritoriale sau numai uneia sau mai multora dintre acestea şi poate modifica această declaraţie prezentând în orice moment o altă declaraţie.

2. Orice astfel de declaraţie se notifică Secretarului general şi precizează clar unităţile teritoriale în care se aplică prezenta Convenţie.

3. În cazul unui stat parte care a făcut o astfel de declaraţie:

(a) la definiţia „proprietar înregistrat", dată la Art. 1 alin. 4, referirile la un stat trebuie să fie interpretate ca vizând o astfel de unitate teritorială;
(b) în ceea ce priveşte un certificat de asigurare obligatorie, referirile la statul de înmatriculare a unei nave şi la statul care emite sau vizează certificatul se interpretează ca fiind referiri la respectiva unitate teritorială în care nava este înmatriculată şi care emite sau vizează certificatul;
(c) referirile făcute în prezenta Convenţie la prevederile legislaţiei naţionale se interpretează ca fiind referiri la prevederile legislaţiei unităţii teritoriale pertinente; şi
(d) referirile din Art. 9 şi 10 la instanţele de judecată şi la hotărârile judecătoreşti care trebuie recunoscute în statele părţi trebuie să fie interpretate ca fiind referiri la instanţele de judecată din respectiva unitate teritorială şi la hotărârile judecătoreşti care trebuie recunoscute în această unitate teritorială.

Articolul 14

Intrare în vigoare

1. Prezenta Convenţie intră în vigoare la un an de la data la care 18 state, incluzând 5 state care deţin fiecare nave al căror tonaj brut total este de cel puţin un milion, fie au semnat fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, fie au depus un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la Secretarul general.

2. Pentru orice stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta Convenţie după ce au fost îndeplinite condiţiile de intrare în vigoare prevăzute la alin. 1, prezenta Convenţie intră în vigoare la 3 luni după data depunerii instrumentului respectiv de către un astfel de stat.

Articolul 15

Denunţare

1. Prezenta Convenţie poate fi denunţată de către oricare stat parte în orice moment după data la care aceasta intră în vigoare pentru acel stat.

2. Denunţarea se efectuează prin depunerea unui instrument de denunţare la Secretarul general.

3. Denunţarea produce efecte la un an de la data depunerii instrumentului de denunţare la Secretarul general sau la expirarea unei perioade mai lungi, care ar putea să fie specificată în acest instrument.

Articolul 16

MINISTERUL INFRASTRUCTURII ŞI DEZVOLTĂRII REGIONALE AL REPUBLICII MOLDOVA
SECRETARIAT

Revizuire sau modificare

1. Organizaţia poate convoca o conferinţă care să aibă drept obiect revizuirea sau modificarea prezentei Convenţii.

2. Organizaţia convoacă o conferinţă a statelor părţi care are ca obiect revizuirea sau modificarea prezentei Convenţii la cererea a cel puţin unei treimi dintre statele părţi.

Articolul 17

Depozitarul

1. Prezenta Convenţie se depune la Secretarul general.

2. Secretarul general:

a) informează toate statele care au semnat prezenta Convenţie sau care au aderat la aceasta despre:

(i) orice nouă semnare sau despre orice depunere a unui nou instrument, precum şi data acestora;
(ii) data intrării în vigoare a prezentei Convenţii;
(iii) depunerea oricărui instrument de denunţare a prezentei Convenţii şi data la care a fost efectuată această depunere, precum şi data de la care denunţarea produce efecte; şi
(iv) alte declaraţii şi notificări făcute în conformitate cu prevederile prezentei Convenţii;

b) transmite copii ale prezentei Convenţii, certificate pentru conformitate, tuturor statelor semnatare şi tuturor statelor care au aderat la prezenta Convenţie.

Articolul 18

Transmitere către Organizaţia Naţiunilor Unite

Imediat după intrarea în vigoare a prezentei Convenţii, Secretarul general transmite textul acesteia la Secretariatul Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru înregistrarea şi publicarea sa în conformitate cu Art. 102 din Carta Naţiunilor Unite.

Articolul 19

Limbi

Prezenta Convenţie este întocmită într-un singur exemplar original în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă şi spaniolă, fiecare text fiind egal autentic.

ÎNTOCMIT LA LONDRA în ziua de douăzeci şi trei martie, anul două mii unu.

DREPT CARE subsemnaţii, fiind autorizaţi în mod cuvenit de către guvernele lor, au semnat prezenta Convenţie.

ANEXĂ

CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALTĂ GARANŢIE FINANCIARĂ PENTRU RĂSPUNDEREA CIVILĂ PENTRU PREJUDICII PROVOCATE DE POLUAREA CU HIDROCARBURI DE CONSUM DE LA NAVELE MARITIME

Emis în conformitate cu prevederile Art. 7 din Convenţia internaţională privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime, 2001

Numele navei	Numărul sau literele distinctive	Numărul OMI de identificare a navei	Portul de înmatriculare	Numele şi adresa completă ale sediului principal al proprietarului înregistrat

Prin prezentul se certifică faptul că sus-numita navă este acoperită de o poliţă de asigurare sau o altă garanţie financiară în vigoare, care îndeplineşte cerinţele prevăzute la Art. 7 din Convenţia internaţională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime.

Tipul garanţiei: .....

Durata garanţiei: .....

Numele şi adresa asigurătorului (asigurătorilor) şi/sau garantului (garanţilor):

Numele: .....

Adresa: .....

.....

Prezentul certificat este valabil până la .....

Emis sau vizat de Guvernul .....

(denumirea completă a statului)

SAU

Textul următor ar trebui utilizat atunci când un stat parte aplică dispoziţiile Art. 7 alin. 3

Prezentul certificat este emis sub autoritatea Guvernului .....(numele complet al statului) de către .....(numele instituţiei sau organizaţiei)

În ..... La .....
(locul) (data)

.....
(semnătura şi titlul funcţionarului care emite sau vizează certificatul)

Note explicative:

1. Dacă se doreşte, denumirea statului poate să includă o referire la autoritatea publică competentă a ţării unde este emis certificatul.

2. Dacă suma totală a garanţiei a fost furnizată de mai mult decât o singură sursă, atunci ar trebui să fie indicată suma fiecăreia dintre acestea.

3. Dacă garanţia este furnizată în mai multe forme, acestea ar trebui enumerate.

4. Rubrica „Durata garanţiei" trebuie să stipuleze data de la care o astfel de garanţie produce efecte.

5. Rubrica „Adresa" asigurătorului (asigurătorilor) şi/sau a garantului (garanţilor) trebuie să indice sediul principal al asigurătorului (asigurătorilor) şi/sau al garantului (garanţilor). Dacă este cazul, va fi indicat sediul unde asigurarea sau altă garanţie financiară este stabilită.

Prin prezenta confirm că textul alăturat este o copie a traducerii oficiale de pe Convenţia internaţională privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (Londra, 23 martie 2001), copia certificată a căruia este depozitată la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol CEBUC,
Şef al Direcţiei Drept Internaţional a
Ministerului Afacerilor Externe